

РАТНИКЪ

София

Ив. Ев. Гешеуъ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всѣка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣст-
ника, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“

Свищовъ.

Стопанинъ: Ат. Н. Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страни-
ца по 10 ст. на дума, на II-та—5 ст., на
III-та—4 ст., на IV-та—3 ст., или двой-
но на квадратенъ сантиметръ за заето-
то пространство.

Всичко въ предплата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Гаврилъ Б. Неновичъ,

на имении си день, 8 того, нѣма да ириема посещения.

Ангелъ И. Дюлгеровъ,

неще приема посещение на имении си день—8 Ноемврий.

Михаилъ К. Аврамовъ,

нѣма да приема посещение на имении си динь 8-того.

Дамската Красота

Найусъвършенствуваното срѣдство за съхраняване и възобновяване на *Дамската Красота* е, Кремъ Нарцисъ, Сапунъ Нарцисъ и Пудра Нарцисъ.

Продаватъ се въ магазина на *Георги П. Гиковъ* 1—3

Отъ Свищовското Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6214

Свищовското Градско Общинско Управление има честь да обяви на интересующитѣ се за знание, че на 14 Ноемврий н. г. часътъ по 3 слѣдъ пладнѣ, въ помещението му ще се произведътъ търгове, съ явна конкуренция и съ претъргъ на слѣдующия день, за отдаването на наематели и доставчици за прѣзъ 1906 год.

1) Доставка на канцеларски покупки. Залогъ 50 лева.

2) Доставка ячмика за конетъ на пожар. команда. Залогъ 80 лева.

3) Поправка каруците и др. на пожар. команда Залогъ 25 лева.

4) Поправка хамутитѣ на конетъ отъ пожар команда Залогъ 10 лева.

5) Коване и каерене конете, на пожар. команда. Залогъ 25 л.

6) Чистене улицитѣ на гра-

да и изхвърление буклуцитѣ. Залогъ 150 лева.

Желающитѣ да наематъ горнирѣ доставки и предприятия, могатъ да се явятъ на търговетѣ за да конкуриратъ, като се съобразяватъ съ закона за публичнитѣ търгове.

г Свищовъ 31 Окт. 1905 год.

Кметъ: А. С. Линковъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

Отъ Свищовското Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6213

Свищовското Градско Общинско Управление има честь да обяви на интересующитѣ се за знание че на 10 Ноемврий н. г. отъ 3-4 часа слѣдъ пладнѣ, въ помещението му ще се произведътъ публични търгове съ тайна конкуренция и съ претъргъ на слѣдующия день, също отъ 3-4 часа, за отдаване на наематели.

1) Барьерното право „бачъ“ въ гр. Свищивъ, съ срокъ до 2) години, отъ 1 Януарий 1096 г. до 1 Януарий 1908 година. Залогъ за участие въ търга се иска 1500 лева и

1) Освѣтлението на града Свищовъ съ около 400 фенеря, прѣзъ 1906 година. Залогъ за участие въ търга се иска 600 лв. Офертитѣ и предложенията ще се приематъ точно до 4 часа слѣдъ пладнѣ, както на първий търгъ, така и на претърга.

Желающитѣ да наематъ Бача и освѣтлението, могатъ да се явятъ на търговетѣ за да конкуриратъ, като се съобразяватъ съ закона за публичнитѣ търгове.

г Свищовъ 31 Ноемврий 1906 г.

Кметъ: А. С. Линковъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

НОВЪ ДЪРЖАВЕНЪ МОНОПОЛЪ

По въвеждането на държавенъ монополъ отъ министра на вътрѣшнитѣ работи за печатане на всички дѣловодни, счетоводни и други книжа на Градскитѣ и Селски общини, ний писахме редъ статии, обаче ще продължаваме да пишемъ до тогава, до когато се даде едно правилно и законно разрѣшение на тоя въпросъ.

Печатаритѣ се вече събрани на съборъ въ ст. София, за да обмислятъ и взематъ рѣшение по толкова важенъ за тѣхъ въпросъ.

Днѣсъ, 6 Ноемврий 1905 год., събора се открива и ний поздравяваме печатаритѣ, като имъ пожелаваме успѣхъ въ борбата

По същия въпросъ, подъ горното заглавие, в. „Руй“, който се издава въ г. Трънъ, въ броя съ отъ 29 октомврий г. г. пише слѣдующата твърдѣ съдържателна статия:

„Министерството на Вжтр. Работи съ едно окръжно е заповедало на общинскитѣ кметове, да купуватъ за канцелариитѣ си всички дѣловодни и счетоводни книжа *само* отъ държавната печатница. До колко е законно това разпореждане ние оставяме да сждятъ нашитѣ вѣщи магистрати.

Ние само можемъ да кажемъ, че при наличиостта на единъ законъ и още на единъ правилникъ, които пълно, ясно и категорично урекулирватъ въпроса за снабдяването общинскитѣ управления съ потребнитѣ имъ книги, никакво министерско окръжно не може да важи по-вече отъ едно мѣдно каравелче, а особено едно окръжно, тъй бърже издадено и нарочно отправено въ сърдцето на печатарското съсловие съ цѣль да се ошеататъ нѣколко печетари отъ опозицията. И наистина онова, което е твърдѣ очибующе и козто характеризира м-ра на Вжтр. Работи въ профанство е, че той или не мо-

же да разбере или по-сигорно не желае да разбере, че съ това свое противузаконно разпореждане посѣгва да нанесе убийственъ ударъ на едно важно съсловие въ страната—печатаритѣ, и то безъ никакви мотиви, освѣнъ мотивътъ да се опростатъ нѣколко печетарски фирми.

Ако въ другитѣ просвѣтени държави правителствата създаватъ всѣкакви улеснения за икономическия напѣдѣкъ на извѣстни съсловия; ако на всѣкъждѣ другадѣ принципъ за повдигане материялното състояние на отдѣлнитѣ занаяти и съсловия се черпи отъ юридическия модусъ „гражданина е всичко, а държавата е нищо“, само въ нашата нещастна държава тоя принципъ се игнорира чрѣзъ безалаберни и систематично противоположни нему разпореждания. Държавната печат. въ която се хрантутятъ на чиновнически основи нѣколко стотини работници, които работятъ много по-малко отъ работницитѣ въ частнитѣ печатници, като получаватъ сравнително по-голѣми заплати отъ тия послѣднитѣ, неможейки да конкурира частнитѣ печатници, отдавна очакваше да се яви единъ профанъ министръ, който съ своитѣ окръжни безогледно да открива пазари за стокитѣ на тая печатница въ връда на частнитѣ печатници, които сж я конкурирали и могатъ всѣкога да я конкурриратъ, ако немаше покровителството на разнитѣ министерства. Казватъ, че причината да издаде г. Петковъ това разпореждане била, че печатаритѣ експлоатирали общинитѣ, като имъ продавали на твърдѣ високи цѣни потребнитѣ тѣмъ книжа. Та тѣкмо тамъ е грѣбото сфащане на въпроса отъ г. Министра, едно затова, защото той можеше да имъ заповѣда да си набавятъ по ефтиния стоки и да фиксиратъ номинални цѣни на извѣстни книжа, както това отдавна е направило министерството на правосъдието съ едно окръжно до сждебнитѣ учреждения, а друго—за-

щото да се монополизира само стоката на една печатница, па била тя и държавна, без да се окаже за каква цѣна най-много да бѣде тя купувана, ако е законо, ние не знаемъ кое друго дѣйствиe на единъ министръ може да се нарѣче съ този терминъ. Да допустнемъ даже, че нѣкои печетари наистина злоупотрѣбаватъ съ интереситъ на общинитъ, като имъ продаватъ дѣловодни и счетоводни книги съ високи цѣни. Та убийственото министерско окръжно ли е единичното срдѣство за сѣпане на подобна експлоатация? Такгътъ и гениятъ на г. Д. Петковъ еднакъвъ ли трѣбваше да бѣде съ такгътъ и гениятъ на срдѣдневковнитъ турски паши, които съ цѣль да изкоренятъ разбойничеството въ отоманската империя, даваха заповѣди да се изсѣкътъ сичкигъ гори, за да нѣма гдѣ да се криятъ разбойниците? Друга дефиниция есва ли прилѣга въ сличая и ние се гнусимъ отъ подобни тактове и не прѣдполагаме, че г. Д. Петковъ стревнува на славата на поменатитъ свои прѣдшественици!

Но не е само въпроса до тукъ. Какво би рекълъ г. Петковъ, ако печатаритъ иматъ поржчки за книгитъ, които сж потрѣбни на общинитъ за наступащата година прѣди да е послѣдвало това глупаво и противозаконно окръжно и, че въ послѣдствие, ако г. г. кметоветъ, по силата на сжщото окръжно откажатъ да взематъ отъ частнитъ печетари поржчанитъ книги и послѣднитъ би искали чрѣзъ сждѣстойността на тия книги и, че въ такъвъ случай г. Петковъ по всички кодекси на свѣта не щели бжде материално отговоренъ прѣдъ печатаритъ и прѣдъ осжденитъ общини за своята небомислена пострѣпка? Мимо това г-нъ Петковъ не е да не знае, че днесъ вече всѣки кметъ може добръ да прѣцѣни, че едно окръжно съ подобенъ законодателенъ характеръ, каквото е въпросното не е задължително, защото кметоветъ сж отдѣлни и самостоятелни юридически лица, съ свой

бюджетъ и лично отговорни за употреблението на бюджетната си служба, че тѣ не сж стражари на министра, за да му изпълняватъ прищевкитъ по мимо всѣки законъ и пр., та ето защо ние не вѣрваме, че ще се намѣри кметъ, който да не се изсѣмѣ на съдържанието му, тъй като това окръжно създава единъ редъ, който надминава компетенцията на министерството, защото подлѣжи на гласуване отъ народното събрание.

Като не търпи прочее никаква критика поменатото окръжно, защото не вѣе въ него духъ сериозенъ, духъ държавнически, а вулгаренъ и тактъвъ който е пълно отрицание на най-елементарна справедливостъ и юридичностъ, то и срдѣствата за борба противъ него трѣбва да си гармонизиратъ, вслѣдствие на което, ако г. Д. Петковъ не отмѣни частъ по скоро това абсурдно разпореждане, печетари тѣ, чийто хлѣбъ тѣй прибързано и безоглѣдно се отнима въ случая, биха имали, споредъ насъ, пълно право да прибѣгнатъ къмъ всички законни срдѣства за защита на своитъ интереси отъ посѣгателството, което за жалостъ г. Д. Петковъ се е увлѣкълъ да тури въ дѣйствиe.

Въпросътъ, който ни занимава далечъ-далечъ не се изчерпва само съ една вѣстникарска статия; нашитъ упрѣки не приличатъ на ония често пхти прѣувеличени упрѣки и злобни нападки, които разни тѣсногърди партизани сипятъ върху министритъ за изразходвани свѣрхмѣтни кредити, за взимане разни комисиони, за доставяне скжпи въоръжения за армията, за постройкаи на нуждни желѣзнопътни линии, за въвеждане монополи и тѣмъ подобни; не приличатъ за това, защото материята отъ тия послѣднитъ министерски разпореждания, ако и да съдържа въвеждания сждбоносни за цѣлия народъ всѣтаки обаче тѣ се създаватъ и прокарватъ по единъ публиченъ редъ и, безпорно, винаги съ добри намѣрения отъ страна на правителствата и партиитъ: за да се по-

стигне извѣстна обща полезна цѣль, безъ да се прави вреда на нѣкое туку що закрѣпнало съсловие, безъ да се излага на явна пропастъ една частъ отъ народа, какъвто е случая съ съдържанието на противозаконното министерско окръжно, което се прокарва безмѣлвно и подозрително и което хемъ нѣма да принесе абсолютно никаква полза на обществото, на народа, хемъ ще открие нови посоки за злоупотрѣбления, ако е имало до сега такива съ общинскитъ срдѣства, хемъ най-послѣ ще нанесе смъртенъ ударъ върху всички печатарски фирми въ провинцията, които се облѣгатъ исклучително върху общинскитъ учрѣждения, като на единствени свои дебущета.

Ето защо, повтаряме въпросанетрѣбга да се изчерпи само съ една статия; по него трѣбва да се изкажатъ всички компетентни кржгове, за неговото уреждане печетаритъ трѣбва незабавно да свикатъ конгресъ и тамъ, подъ самия ностъ на Д. Петкова да извикатъ авторитетно, комуто се слѣдва: „О велики пакостнико, Ти се обогати безъ трудъ; остави насъ поне да живѣемъ чрѣзъ трудъ!“

ДНЕВНИ

Лични

Г-нъ Алеко Шипмановъ, нашъ съгражданинъ, и г-нъ Д-ръ Христовъ ревизори при Софийската Земледѣлческа Банка, престигнаха въ градътъ ни на 1-й того, по ревизия на тукашния банковъ клонъ. Още сжщия денъ сж започнали ревизията си, която щѣла да продължава нѣколко дена.

Г-нъ Атанасовъ, инспекторъ при министерството на финанситъ, епостигналъ въ градътъ ни по уреждане химическата лаборатория, въ която за напредъ ще става анализацията на всички прѣдмети които минаватъ прѣзъ тукашната митница, съдържачи химически състави, като: масла и пр. Лабораторията щѣла да бжде уредена въ една отъ стаете на мѣстната Търговска Държавна гимназия, където се намирало за по удобно.

По случай смъртта на генералъ Драгомировъ

Поради смъртта на генерала Драгомировъ, кметътъ ни, г. Апостолъ Линковъ е изказалъ отъ страна на Свищовчани телеграфически съболѣзнование до г-жа Драгомирова, която е благодарила тоже телеграфически.

Ето размененитъ телеграми:
Телеграма 21 Октомврий 1905 г.

Росія

Конотопъ.

**Ея Высокопревосходительству
Госпожѣ Генералъ Драгомировой**

Глубоко опечаленный незаменяемой потерей любимого Вашего супруга, Систовскій городской совѣтъ уполномочилъ меня выразить Вамъ искренное состраданіе всего городского населенія, которое въ незабвенномъ покойникѣ теряетъ великаго ратника за свободу Болгаріи, освободителя города Систова и своего почетнаго согражданина, Михаила Ивановича Драгомирова № 6056.

Систовскій Городской
Голова **Линковъ**

Телеграма

Г-ну Систовскому Городскому Головѣ Линкову

Систовъ

Прошу принять и передать Вашимъ согражданамъ глубокую благодарность за участие моему горю и память о покойномъ который всей душой любилъ болгарію и передалъ завѣтъ любви своей семьѣ.

Драгомирова.

Сказка

Днесъ, на 3 часа слѣдъ пладнѣ, г-нъ Д-ръ С. Томовъ ще държи сказка въ мѣстната Евангелска църква, върху „Науката и Религията“.

Случай е, г. г. свищовскитъ граждани и гражданки, да присѣтствуватъ на сказката.

За зимния сезонъ отъ офицерско събрание.

Ний, и миналата година отбелѣзахме похвалното повѣдение което офицерството отъ мѣстния полкъ

загледаха вързопъ.

„То е — лѣсно не може човѣкъ да се обясни . . . Вий можитъ, ако щете, да станите богати!“

„Да чуемъ“, забѣлѣжи г-нъ Stocklin. „но да стане човѣкъ богатъ въ днѣшно врѣме е работа мжчна.“

„Азъ не мисля така,“ отговори дебелата мома Baiter, като откопчеше нѣколко безопасни игли отъ покривката на вързопъ. „Но ако Вий—ако азъ бѣхъ ималъ нѣщо, което би донесло свѣтлина въ къщата Ви, нѣщо което наистина би Ви ошастливило?“

Нейната ржка малко трѣпераше. Не беше така лесно да извърше поржчката както говореше.

„Но да видимъ“, извика г-жа Marianne почти нетърпеливо, какво имате тамъ?“

Полека се развтрзваше вързопъ; той ставаше все помалкъ и помалкъ и г-жа Marianne почна да забелѣзва нѣщо като шаване и се противеше изъ вътре. Най-послѣ!..

„Господи Боже!“, извика тя, като цапна ржцѣ, „погледни, look at it, червейчето ахъ, погледни бѣдното малко сжщество!“

Освѣтътъ способността да шаваше съ ржцѣ и крака, то притежаваше и талантъ да крѣщи; понеже шомъ членовцетъ му зашаваха по силно издаде се и гласъ, като на планинско поточе, което извира отъ земаи то закрѣща съ всичката си сила

ПОДЛИСТНИКЪ

Душевные маки

отъ *Anna Zwisky*

(прѣводъ отъ немски).

Снѣгътъ отъ сивото небе падаше на големи парцали, като че цѣл мѣсець не беше валило и сега бързаше да навакса изгубеното, а пѣкъ беше м Мартъ. По гѣсто и по гѣсто падаше той и безвучно покриваше земята съ бѣла празнична покривка. Търпеливо дърветата носиха голѣмата тѣжестъ. Нападанигъ прѣчки изглеждаха като шекерени, които прав да се наливатъ у стата на дѣцата. Всѣки кладенецъ бѣше станалъ като паметникъ; каменитъ стълби изглеждаха покритъ съ мѣгъкъ коворъ, като че ли очакватъ некая княжеска осаба. А снѣгътъ все танцуваше изъ въздуха.

Бѣше вечеръ. Само единъ пжтъ слънцето си показа блѣдното пролетно лице прѣзъ облацитъ и повече никой не го видѣ. Така студено бѣше, че всѣки въ сѣлото бързаше къмъ топлината стая.

„Вече е врѣме да се запали ламба“ каза г-жа *Marianne*, като ставаше отъ масата, на която стоеше единъ купъ зелено кафе, „а часа е едва петъ“.

Мжжътъ който сидеше на пейката до печката съ дула въ устата, се задоволи само съ една прозаявка и продължи да пуши.

Г-жа *Marianne* запали ламбата, спуствна боялитъ пердета на четиретѣхъ прозореца, като завземаха почти цѣлата стѣна, и отвори вратичката на печката, отъ която приятна топлина лѣгна на срдѣца й.

„Азъ ти послахъ тамъ едно кебенце, *Johannes*“, каза тя, „за да не ти настинатъ краката. Катонѣмамъ дѣте, поне тебъ да погледа.“

„Така“, каза *Johannss* и извади чубучката отъ устата си. „Ами ако бѣхме имали?“

„Тогава бихъ и двамъ Ви глезила, обаче тѣзи радостъ едвали ще имамъ нѣкога. Колко врѣме се молихъ за това, но все напраздно, а на свѣта друго нещо нѣма, което може да ми създаде по голѣма радостъ.“

Тя въздѣхна. Дванадсетъ години бѣха вече женени и надѣждата да има дѣте бѣше у нея узчезнала. Не, не, затова и дума не може да става.

„Твоео кафе на масата би му станала прѣкрасна играчка“, каза *Il nnes*, които въ минутата не намери друго изражение за своето най-горѣщо желание.

„Да. Азъ ще занеса веднага кафето въ дюкяна; *Elsbeth* е още тамъ, тя услужва на хората, понеже азъ си имамъ тукъ много работа, а при това имамъ и да шия. Ако ти ми помогнешъ, ще мога веднага да сложа вечеряга, понеже всичко е въ печката.“

Отъ станцията се чу пищеніето на тренътъ. Стенния часовникъ почна да бие. Бѣше 6 часътъ. Сивата котка, уплашена отъ шумътъ се сви подъ печката.

Слѣдъ малко домашния звънецъ силно издрѣнка единъ пжтъ, два пжти, три пжти. *Johannles* искаше да стане, но жена му го испревари: „азъ ще видя кой е и ако е просѣкъ...“

Вратата се поотвори вѣднага

„Тукъ ли живѣе г-нъ *Stocklin*?“, попита единъ гласъ прѣзъ полуотворената врата.

„Да, да!“

Marianne отвори съвсѣмъ и вдигна високо ламбата, за да види лицето на чуждата персона. Двѣ добри очи я гледаха; една женска фигура, повече широка, отъ колкото висока, увита съ шалъ и държача единъ вързанъ, стоеше прѣдъ нея.

„Отъ кждѣ идѣте?“ попита г-жа *Marianne* и я канеше да влезе.

„Ида отъ града и имамъ да ви прѣдамъ нѣщо; нужно ми е сжщо да поговоря и съ вашия мжж“, отвърна чужденката.

Г-жа *Marianne* ввѣде гудната гостенка въ топл стая и поканида седне.

„Значи, не стѣмъ збѣркала“ подхвана чужденката замислено. „Азъ се казвамъ мома Baiter; азъ бихъ желала . . . азъ стѣмъ помолена да Ви направя едно прѣдложение.“

„И това би било?“. Запитаха и двамата изведнѣжъ, като неволно

държи, спрѣмо гъжданитѣ.

За тѣзи година, Свищовското офицерско събрание е разпратило покани до гражданитѣ, съ които опредѣля днитѣ прѣзъ които офицерското събрание ще има своите вечеринки и концерти прѣзъ зимния сезонъ. Тѣ сж:

1) Вечеринка на 19 Ноемвр. и 5 Декември

2) Концерти—на 13 Ноември и 19 Декември.

Начало 8½ часа вечеръ

Желателно е съгражданитѣ ни да посѣщаватъ тия приятни развлечения.

Отменено размѣстване.

Учимъ се, отъ положително мѣсто, че разпореждането отъ министерството на финанситѣ за прѣместванията на химикъ оценителитѣ отъ Варненската, Бургаската и Свищовската митница, отъ които бившиятъ тукъ химикъ оцѣнителъ, г. Хохалъ, щеше да дойде при тукашната митница, е отменено, и всички оставатъ на досегашнитѣ си мѣста.

До колкото знаемъ, г. Хохалъ имаше желание да си стои въ Варна, което му желание е изпълнено.

Търгътъ за линията—Търново—Тръвна—Борушица, утвърденъ.

Вчера се получи телеграфическо съобщение отъ ст. София, че Народното събрание е утвърдило търгътъ за желѣзопътната линия Търново—Тръвна—Борушица.

Търгъ за Театръ и читалището „Еленка и Кирилъ Д. Аврамовъ“.

Настоятелството по изпълнение дарителния актъ на покойния Свищовски гражданинъ Кирилъ Д. Аврамовъ, е обявило, че на 22 того, въ 4 часа слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Свищовското градско общинско управление, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ постройката: Театръ и Читалище „Еленка и Кирилъ Д. Аврамовъ“ въ гр. Свищовъ.

Преблизителната стойнастъ на

зданието възлиза на 108,000 лева. Искания залогъ е 5,400 лева, пари или цѣни книжя.

Дано сега се състои търгътъ

Театръ

1-вата Свищовска любителска труппа, на 8-й Ноември т. г. въ салона на градската градина ще даде за пръвъ пжтъ **изненадитѣ на развода**, комедия въ 4 действия отъ Анторки Марсъ и Александръ Бисонъ.

Начако 8 ½ часа вечерта

Отговоръ на сюрпризъ

В. „Дунавски излѣстия“ въ послѣдния си 47 брой, въ едно антрифиле подъ оглавление **Сюрпризъ**, по поводъ написаното ни антрифиле въ миналия брой, съ което отбелѣзвахме че в. „Д. И.“ неправилно счита, че „комисионерството и митницата сж двѣ несъвместни понятия“, е счелъ това за нарушение отъ наша страна антрифилето ни по мѣстено въ нашия В. „Ратникъ“ въ брой 222.

Държимъ да заевимъ на „Д. И.“ че нашето антрафиле помѣстено въ бр. 222 се отнася за личнитѣ разправии и нападки които се отправяваха отъ него по адресъ на вѣстника и редакторитѣ му, обаче антрифилета за комисионерството и митницата, е за единъ въпросъ отъ общественъ характеръ, и ний като вѣстникари, неможеме да го минемъ мжлкомъ, затова и направихме едно сравнение, отъ което явствува неосновател. на твърдени въ „Д. И.“

Ако напримеръ „Д. И.“ пише че половината гр. Свищовъ сж изгорялъ, когато въ дѣйствителностъ само единъ копторъ е изгорялъ, и ний съобщимъ че не е вѣрно твърдението на „Д. И.“ то не значи че ний оскърбяваме вѣстника или че са расправаме съ него.

Ако в „Д. И.“ съобщава невѣрности или изопачава нѣкой факти, ний като вѣстникари ще даваме нашето мнение, но никога, чрѣзъ вѣстника си, нѣма да се занимаваме съ личноститѣ около в. „Д. И.“

Това за знание.

Дописка.

Господинъ редакторе, молимъ дайте мѣсто въ вѣстника си на допититѣ ни редовце.

Не нашето село е първото, нито пъкъ ще бжде и послѣдното, което се оплаква отъ междуселската ни поща. Та, ако бѣше само този недостатъкътъ на нашата орашка околия и дума нѣмаше да отваряме. Погледнете селата по отношение междуселски пжтица, уредба на училища, общински миропрятия и вий ще се убѣдите, че наистина тия хора прогресиратъ! Но да не ходимъ далечъ; за тия работи е нужно инициатива, срдѣства и време. Тѣй ли е обаче работата съ междуселската поща? Слѣдъ като ставаха много измѣнения въ тарифата, днесъ е установено три пжти да получаваме и прѣдаваме поща въ нашето село седмично. Ето и реда: въ недѣля караесенския куриеръ получава писмата въ града, минава и оставя тия на с. Царевецъ и Козловецъ, а прѣзъ Горня Студена минава и занася кореспонденцията въ Караесенъ. Тамъ «много бързитѣ» официални чакатъ отъ 2 часа въ недѣля до 6 или 7 часа сутринта въ вторникъ; понасятъ се тогава писмата отъ другъ куриеръ и едва кждѣ 8—9 часа вечерта стигатъ въ нашата общинска канцелария; отъ тамъ на нова смѣтка потеглятъ, привити на два ката, и чакъ въ срдѣда, четвъртъкъ или кога се случи бързото отъ насъ ще се получи. Много—много примѣри не трѣбватъ. Свищовския приставъ призовава единъ човѣкъ отъ общината ни за 4 октомври, а призовката носи дата 29/IX, получи я човѣка на 5 октомври. Приятель въ Козловецъ получава писмо отъ Монпилие (Франция) за 6 дена, ний отъ София сме получавали за 10. Та ний мислимъ висшата математика си нѣма мѣстото тукъ, познавачи и на елементарното смѣтане биха доказали, че по скоро биха се получавали писмата ни, ако куриерътъ ги оставяше на минаване прѣзъ селото

ни, както и нашитѣ писма по бързо щѣха да стигатъ по назначенитѣ си мѣста, ако се прѣдаваха на отиване къмъ града, а не да почиватъ и въ Караесенъ. Нѣщо по вече, ний искаме училищната ни кореспонденция да се прѣдава въ училищната ни канцелария направо. Дано бждемъ чути отъ кждѣто трѣбва!

Учителитѣ и Държ. планосне-мачъ: С. Брадински
с. Гор.-Студена

Прѣписъ ОПРѣДѢЛЕНИЕ № 645

Свищовското отдѣление отъ Търновския Окр. Сждъ въ разпоредителното си заседание на 15 Октомври хилядо деветстотинъ и пета година, въ съставъ: П. Прѣдседателъ: Ап. Николаевъ, членове: Д-ръ М. Мантовъ, Д-ръ Хр. Ивановъ, при П. Секретаря Ст. Ивановъ и при участието на Зам. Прокурора Г. Кайтазовъ слуша доложеното отъ Подпрѣдседателя заевление на Станю Хилевъ и Руссана Станева, отъ с. Горня Студена, съ което прѣдставляватъ единъ усыновителенъ актъ и молятъ да се допусне усыновяването на пълнолѣтния Тодоръ Янковъ, отъ с. Горня Студена, за тѣхно законно чедо.

Сждътъ слѣдъ изслушване доклада и заключението на зам. Прокурора и на основание чл. чл. 34 включително отъ закона за усыновяването,

ОПРѣДѢЛИ:

Допуша се усыновяването на пълнолѣтния Тодоръ Янковъ, изъ с. Горня Студена, отъ законнитѣ съпрузи Станю Хилевъ и Руссана Станева, изъ с. Горня Студена.

Това опрѣдѣление да се публикува еднократно въ Държавния вѣстникъ и въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници.

Подписали: П. Прѣдседателъ: Ап. Николаевъ, членове: Д-ръ М. Мантовъ, Д-ръ Хр. Ивановъ и припод-

»Исусе Господе“, завика г-жа Marianne;» бѣдното творение; ахъ, дайте го тука, азъ знамъ какъ се умирява!»

»То е пило млѣко“, отвърна момата Baiter, «сега слушайте ме.»

Marianne взема дѣтето на ръцѣ и почна да го люлѣ за да заспи «Ако такова едно малко човѣче бихте намерили прѣдъ вратата си и не бѣхте знаели кому прѣнадлѣжи, илидаже прѣнадлѣжили нѣкому, какво бихте сторили.

Г-жа Marianne погледна мж-жа си, а той се почеса задъ ухото.

»Бихте ли оставили да замръзне?

»Ахъ, не“, излика Marianne, като наблюдаваше хубавото, мило личице,

»Ами какво?»

»Nannes, нали бихме го задържали при насъ?»

»И то би могло да бжде“, отвърна запитания.

Г-нъ Stocklin, почна пакъ чужденката, »азъ, така да рѣка, почти намѣрихъ дѣтето; азъ само зная кому то принадлежи и че е отъ една много добра кжща, да, отъ благородна кжща казвамъ Ви, но да кажа отъ коя, това, и за всичкото злато на свѣта, не мога да сторя.»

»И защо тѣзи високо поставени хора не задържатъ дѣтето при се бе си?“ попита Jochannes недо-вѣрчиво.

»Да, това е една особенна работа; но да върна назадъ дѣтето небива, а да го задържа за себе си неможж. Единъ познатъ отъ града ми даде вашия адресъ.

Mariane при това все се разхождаше изъ стаята съ дѣтето на ръцѣ

»Ако бѣше твое собствено, Nannes?“ попита тя, като чели имаше приготвенъ планъ.

»Мое собствено? Това е съвсемъ друго нѣщо. Но едно съвсѣмъ чуждо дѣте, гдѣто човѣкъ не е сигоренъ“..

»Не, честна дума, додаде момата Baiter, »ако го вземете, то ще бжде ваше, като да е родено тукъ. Азъ ще Ви кажа и това, че една ваша реднина, г-жа Schneider, която познавамъ отъ дълги години, ме посвѣтвва къмъ Васъ да се обѣрна.

»Аха“, извикаха и двамата изведнажъ и г-жа Stocklin притисна по силно малката.

»Jochannes,“ каза тя, като се спрѣ, »да направимъ една проба! ако питашъ мене, азъ бихъ го задържала. Ти какво ще кажешъ?»

»М.м.м.....“ избѣбра Jochannes замислено.

Веднига Marianne се спрѣ прѣзъ мжжътъ си и рѣшително заговори:

»Знаешъ ли що, да го вземемъ за нѣкоя и друга недѣля и ако видимъ, че не можемъ да привикнемъ, щего изпратимъ на г-жа Schneider.

Какво ще кажешъ ти, Nannes?“ прибави тя, като любезно погледна стоящата на сота дома, която ѝ бѣ станала твърдѣ симпатична.

»Но, най-послѣ нека направимъ проба“, каза Jochannes. »Но ще дойде момата Baiter пакъ нѣкой пжтъ насамъ?“

»Разбира се,“ отговори тѣзъ облегчена, »и малката всѣки пжтъ ще получи по нѣщо, ту горня дрѣшка, ту рокличка, ту нещо пъкъ друго.“

Когато този въпросъ се рѣши, г-жа Marianne почувствва майчина любовъ за дѣтето. Макаръ че тя бѣше на повече отъ 40 години, не се плашеше отъ трудътъ, който кърмачето ѝ създаваше. Тя притисна малкото немирно същество и съ съзъи на очитѣ проговори:

»Приеми каквото Богъ ти постави прѣдъ вратата! И, видишъ ли, Nannes, Богъ чу моята молитва“.

»Не казахъ ли азъ, че ще станете богати,“ попита засмѣно момата Baiter.

»Имали сте право,“ отвърна убѣдително Marianne, »то навѣрно ще обогати мжжътъ ми.“

Закъснялата гостенка си спомни, че е време за желѣзницата.

»Даме вземе дѣвола“, извика тя, като згѣваше голѣмия шалъ, »сега трѣбва да тичамъ по пжтя. Да Ви пази Богъ! Сбогомъ мое съкровище.“ Тя цалуна набързо дѣтето и се забързи по дългата стълба къмъ

пжтната врата. Г-жа Marianne я испращаше.

»Азъ невѣрвамъ да го върнемъ“ и каа тя.

»Да пази Богъ; азъ съмъ сигорна, че Вий ще го задържите. По късно ще узнаетъ и повече; за сега азъ неможж повече да говоря; живѣйте добрѣ и обичайте малката.“

»Това нема да липсва,“ извика Marianne, като и свѣтеше при врата. »Ще ли намерите пжтя?“

»Сигурно“, се чу доста далечъ по шосето.

Вратата се затвори и отвѣнъ стана пакъ тъмно.

Г-жа Stocklin не беше натура, която се бави или двоуми; тя се рѣшаваше бързо и въ най тѣжкитѣ минути умѣеше да намѣри изходъ. Прѣди Nannes да се огледа, дѣтето се намери въ ръцѣтъ му, а тя се завтече горѣ и донесе единъ панеръ когото прѣобърна на люлка. Това тя свърши въ четвъртъ часъ; послѣ стопли кърпи, вмѣсто пелини, уви съ тѣхъ Mariechen [кръстеното име на дѣтето] и го постави въ люлката. Долу отъ дюкяна купи млѣко и пише.

Нея нощъ Nannes спа съвѣтъ на праведникъ; но неговата жена трѣбваше често да става, за да се увѣри да ли и е още у тѣхъ дѣтето, дали още живѣе: тя вѣрваше, че въ него е намерила едно голѣмо богатство.

Следва

писалъ П. Секретаръ: Ст. Ивановъ
Върно:

Подпрѣдсѣдатель: А. Николаевъ
Подсекретаръ: Ст. Ивановъ

Прѣписъ
ОПРѢДѢЛЕНИЕ
№ 643

Свищовското Отдѣление отъ Търновския Окр. Сждъ въ распорѣдителното си заседание на 15 Октомврий хилядо деветстотинъ и пета година, въ составъ П. Прѣдсѣдатель: Ап. Николаевъ, членове: Д-ръ М. Мантовъ, Д-ръ Хр. Ивановъ, при П. Секретаря Ст. Ивановъ и при участието на Зам. Прокурора Г. Кайтазовъ слуша доложеното отъ Подпрѣдсѣдателя заевление на Спасъ Петковъ и Недѣля Спасова, изъ с Стижаровъ, съ което прѣдставляватъ единъ усыновителенъ актъ и молятъ да се допустне усыновяванието на пълнолѣтния Андрей Петевъ изъ с. Татари, за тѣхно законно чедо.

Сждътъ слѣдъ изслушвание доклада и заключението на зам. Прокурора и на основание чл. чл. 34 до 39 включително отъ закона за усыновяванието,

Опрѣдѣли:

Допуца се усыновяванието на пълнолѣтния Андрей Петевъ, изъ с. Татари, отъ законнитъ спрузи Спасъ Петковъ и Нидѣля Спасова, изъ с. Стижаровъ, Свищовска околия.

Това опрѣдѣление да се публикува еднократно въ Държавния вѣстникъ и въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници.

Подписали: П. Прѣдсѣдатель: Ап. Николаевъ, Членове: Д-ръ М. Мантовъ, Д-ръ Хр. Ивановъ и приподписалъ П. Секретаръ: Ст. Ивановъ.

Върно:

Подпрѣдсѣдатель: А. Николаевъ
Подсекретаръ: Ст. Ивановъ

Прѣписъ.
ОПРѢДѢЛЕНИЕ
№ 668

Свищовското Отдѣление отъ Търновския Окр. Сждъ въ распорѣдително заседание на 29 Октомврий хилядо деветстотинъ и пета година, въ составъ:

П. Прѣдсѣдатель: Ап. Николаевъ
Членове: { Д-ръ Мантовъ
Д-ръ Хр. Ивановъ
При П. Секретаря Ст. Ивановъ и при участието на зам. прокурора Г. Кайтазовъ слуша доложено отъ Подпрѣдсѣдателя заевление на Никола Н. Лафчиевъ, отъ гр. Свищовъ, повѣренникъ на Стефанъ Ивановъ и Дакия Енчева, отъ с. Карайсенъ съ което прѣдставляватъ единъ усыновителенъ актъ и моли да се допустне усыновяванието на пълнолѣтния Тони Филиповъ отъ с. Карайсенъ за тѣхно законно чедо.

Сждътъ слѣдъ изслушвание доклада и заключението на зам. Прокурора и на основание чл. чл. 34 до 39 включително отъ закона за усыновяванието,

Опрѣдѣли:

Допуца се усыновяванието на пълнолѣтния Тони Филиповъ, изъ с. Карайсенъ отъ законнитъ спрузи Стефанъ Ивановъ и Дакия Енчева изъ сщщото село.

Това опрѣдѣление да се публикува еднократно въ Държавния вѣстникъ и въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници

Подписали: П. Прѣдсѣдатель: Ап. Николаевъ
Членове: { Д-ръ Мих. Мантовъ
Д-ръ Хр. Ивановъ
И приподп. П. Секретаръ: Ст. Ивановъ
Върно:

Подпрѣдсѣдатель: Апост. Николаевъ
Подсекретаръ: Ст. Петковъ

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРѢЧЕНИЯ

Нашитъ способности укрѣпватъ чрѣзъ упражнения, или гинатъ отъ бездѣйствие. Х. Майнъ

Навикътъ прави всѣка работа лесна и ни вѣлича въ мжнотии само кога се отклонимъ отъ усвоенія пжтъ. Лордъ Бругхомъ

Дръжъ жива у тебе способността за усилие, като я подлагашъ всѣки день на нѣкакво безкористно упражнение. Уйл. Джеймсъ.

Слѣдъй едно правило въ продължение на години, и това ще те прѣобрази всецѣло или поне повечето инстинкти, които те ржководятъ. Уйл. Джеймсъ.

Каквито сж дѣцата спрямо своитъ наставници и учители, такива сж и спрѣмо царетъ и сждиитъ слѣдъ като сж извършили малки неправди за да добиятъ орѣхи, топки и врабчета, тѣ вършатъ и голѣми за да натрупатъ пари, да добиятъ хубави кжщи и да иматъ много слуги. Св. Августин

Съобщение

Издатель на списанията „Нива“ и „Трудолюбие“ прѣзъ годината 1905-906 (септемврий 1905—юний 1906 г.) е Ат. Н. Данковъ печетаръ въ гр. Свищовъ.

Молимъ, всичко, що се отнася до списанията, да се изпраща направо до него въ гр. Свищовъ.

Абонатитъ които не сж си издължили още абонамента за първата година, нека направятъ по-скоро това, чрѣзъ Мл. Георгиевъ — Плъвенъ или пъкъ чрѣзъ Ат. Н. Данковъ — Свищовъ.

Цѣли годишнини отъ 1 год. на сп. „Нива“ се доставлява чрѣзъ Ат. Н. Данковъ, както и всички други книги отъ библиотеката на цвѣтв списания.

Нека всичкитѣни абонати и приятели иматъ пълно довѣрие къмъ него, който гарантира най-редовното издаване на списанията.

гр. Свищовъ
14 Октомврий 1905 г.

Съ почитъ:
Мл. Георгиевъ

Цигарата Ферлесъ

Най нужна за употребление въ сегашно време, която дѣйствува ползотворно за хремата, и заменява тютюня, е цигарата ферлисъ, която се препоржчвана пушачитъ.

Намира се за продаеъ въ книжарницата А. Н. Данковъ

ПЪЛЕНЪ
ФРЕНСКО—БЪЛГАРСКИ
Рѣчникъ
отъ
Н. МАРКОВЪ

Второ значително допълнено, поправено и илюстровано издание.

Новото издание се различава значително отъ старото. Прѣди всичко, то е допълнено съ 1/3 и нанѣкои мѣста е по пълненъ даже и отъ Макаровия. Терминологията е поправена и допълнена. При това, като взимахме впрѣдъ видъ, че има много специални термини, които трѣбва да се побългарятъ, то издателската фирма помоли нѣкои по видни прѣдставители по отдѣлнитъ специалности да помогнатъ къмъ специалнитъ термини. Такива се явиха 8 души: по архитектура, скулптура, анатомия и физиология, ветеринарство, музика и инструменти, ботаника и зоология, снаряжение и др. Освѣнтъ това рѣчника е снабденъ съ повече отъ 200 до 250 илюстраций.

Г-нъ Ив. Брошка изработи по Ларусъ рѣчникъ на латинскитъ и чуждестрани думи и изражения, който ще се помѣсти на края на рѣчника.

Отдѣлъ за собствени, географически, исторически, митологически и пр. познания.

Таблица и спряжение на всичкитъ неправилни глаголи.

Цѣлия рѣчникъ ще излѣзе въ размѣръ 80—100 печат. коли. Излиза отъ печатъ около октомври т. г. До сега сж отпечатани 20 коли. Цѣна: за абонати прѣдплатили 2 лева струва 10 лева. За неабонати 14 лева.

Издателска фирма „Глобусъ“. Свищовъ—Никополъ и околитъ поржкитъ се даватъ въ книжарницата А. Н. Данковъ.

Забѣлѣжка: Всѣкой абонатъ получава срѣщу даденитъ отъ него 2 лева разписка подпечатана и подписана отъ фирмата и агента.

Рѣчника се печати въ ограничено количество екземпляри.

4—5.

Иелѣзе отъ печатъ
Стихотворната сбирка
„ОТЛОМКИ“

отъ Димитръ Николаевъ
(Цѣна 50 ст., стран. 43 на 8-а)

Сбирката съдържа 50 отдѣлни стихотворения съ политически и лирически отѣнѣкъ; складрана е въ печатницата на А. Н. Данковъ, книжаръ, въ Свищовъ. На книжаритъ—обикновената отстъпка, 200/0. За по-голѣмо количество по споразумение.

Отъ книжарницата
А. Н. Данковъ—Свищовъ

3—5

СТѢМЕНЪ ЦВѢТЕНЪ КАЛЕНДАРЪ
ЗА 1906 ГОДИНА

Съ ликуветъ по отдѣлно на: „Царя Освободителя“ „Н. Б. Българския Екзархъ Иосефъ I“ „Д-ръ Н. Стоиловъ, и Ив. Ев. Гешевъ съ Т. Теодоровъ.“

По поржчка могатъ да се направятъ за 10 дни, съ какъвто ликъ клишета пожелае.

Календаря е приготвенъ и отпечатанъ съ 4 цвѣтни бои, праздницитъ съ червени слова, на два вида книга и се продаватъ, на бѣла хубава книга 10 лева стотяхъ, а на обикновена печетарска хартия по 6 лева стотяхъ.

Паржкитъ се изпълняватъ само въ брой или наложенъ платежъ

Намиратъ се за проданъ въ книжарницата
А. Н. Данковъ—Свищовъ

ДЖЕБНО КАЛЕНДАРЧЕ
ЗА 1906 ГОДИНА

Излезе отъ печатъ и се намира за проданъ въ книжарницата на А. Н. Данковъ Свищовъ

ЦѢНА 20 СТОТИКИ

Купени повече отъ сто календаря се продаватъ 5 лева стотехъ.

Поржкитъ се изпълняватъ само въ брой или наложенъ платежъ.